

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965165456/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Sulamith! see kun frit
Op i Himlen. Det er dit.
Staaer dog du ej endnu
Under knuste Slangens Kue.
52 Lad den Hund holde Mund,
Jage paa sin egen Grund.
Viis ham bort. Siig ham kort:
Du est min, og dermed fort!
Fæt kun Mod i mit Blod,
Enden vist skal blive god.
Sulamith! see kun frit
Op i Himlen. Det er dit.
Zion viid &c. &c.

Nr. 323. - XXXX.

En Kiempe-Vise om Goliath og David.

I.

Goliath drog fra Gath,
For at legge Saul i Skat,
Stamped' mod Field og Flod
Med sin Alen-lange Fod.
To Mand høj, fir Mand drøj,
Op paa Socho Top han fløj.
Skioldet var, som han bar,
Synes mig, Kameel for svar.

Nr. 322 — XXXIX. 2, 18: Originalen har spørgsmålstegn efter Kue, tryktej.

2, 17-18: Du står dog ikke længere under slangens (djevlelsens) herredømme; hans hoved er jo knust, 1. Mos. 3, 15. *Kuej* underkuelse. — 2, 20: *paa sin egen Grund* om de mennesker, der selv giver sig ind under djævelens magt. — 2, 22: *fortj* løst.
Nr. 323 — XXXX. Original. Grundlag er 1. Sam. 17. Ved sin dærvæ, nærmest lystige tone indtager visen en egen plads inden for Brorsons digtning. Georg Brandes skriver (Saml. Skr. XII, 1902, s. 241): »Brorson kan blive folkelig i sin Fortællekunst, naar han nærmer sig den egentlige Folkeractone og ganske glemmer sin sneklæde Høkokostil. I Eks. Goliath drog fra Gath... Grundvig har ikke naaet en mere folkelig Stil og har aldrig naaet denne Versbehandlingens Kunst, denne Sikkerhed i Rimenes Stillig og Slag. Hvor morsom denne Tone: David kom, saa sig om, Hved vil denne store Vozts. — 1, 1: *Gathj* by i Filisterlandet. — 1, 6: *Socho Topj* Soko var en by, helliggjorde på en høj et stykke vest for Bethlehem; »Filisterne samlede sig i Soko«, 1. Sam. 17, 1; *fløj* for. — 1, 8: *sværj* tung.

54 Kiempen falt. Slaget galt,
Som en Million var qvalt.
Jorderig rørte sig,
Ved Guds Folkes Fryde-Skrig.
Seer du vel, stolle Hell,
Med os er Immanuel.

Nr. 324. - XXXXI.

1.

I Hælen Sverdet følger,
Og for os har vi Bølger.
Hvad Redning for den Søe?
Hvad hjælper os den Plage,
GUD lod Ægypten smage?
Vi maae deran og døe.
Hvor vil hans frysensd' Vrede
Os ud i Havet sprede,
Og pukke ved vor Hidsots Sted!
See, Israel, det røde Hav!
Der seer du da din Grav.

2.

55 Nej holdt! tænck ej saaledes!
Men her vil bankes, bedes:
Da faaer du Hielp i Nød.
Og han er selv din Klippe;
Men du maae ikke slippe,
Det gielde Liv og Død.
Da sagde GUD til Moses:
I Dag min Magt skal roses,

2, 17-18: Slaget gjaldt lige så meget, som hvis en million var bleven dræbt (qvalt).
Artaud: ygfalt (der står: gølt) d. e. gjaldt, gjaldedes, misforståelse. — 2, 19: rørte sig, rystede. — 2, 21: Hell] helvede. — 2, 22: Immanuel] Gud med os, benævnelse for Kristus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23; der tænkes vel på Kristus i fortvivrelsen, jfr. 1. Kor. 10, 4; se nr. 110, 22, 4; 128, 10, 6.
Nr. 324 — XXXXI. Original. Grundlag er 2. Mos. 14, 10-22: Israel ved det røde hav. — 1, 1: Soerdet] de fortsigende ægypteres sværd. — 1, 4-5: Ægyptens plager 2. Mos. 7-12. — 1, 6: deran] til det. — 1, 7: hans] ægypterens el. Faros. — 1, 8: Fjenden vil jage dem ud i havet. — 1, 9: pukke] hove. — 2, 2: jfr. Mt. 7, 7-8. — 2, 4: 5. Mos. 32, 4. — 2, 8: roses] lovprises.